

Annex

Torre de l'aigua

Museu d'Història de Sabadell

Com arribar-hi?

És al carrer Francesc Izard, a prop de l'Hospital ParcTaulí.

Autobusos: F2, F3, L7, L10; L11.

Horari

Cal demanar hora de visita guiada al museu.

Podeu trucar al telèfon 937 278 555

Vols conèixer la Torre de l'Aigua?

Ens trobem a Sabadell.

És una ciutat molt gran amb molta indústria.

Fa molts anys, era un poble petit.

La ciutat està situada sobre d'un turó.

Mai no hi ha hagut aigua a Sabadell en fonts o pous.

L'aigua s'havia d'anar a buscar a baix, al riu Ripoll.

Al segle XIX la ciutat va créixer

perquè s'hi van instal·lar moltes fàbriques.

Tant els habitants com les fàbriques necessiten molta aigua.

Per això l'ajuntament va construir la Torre de l'Aigua el 1922.

La Torre de l'Aigua és un gran dipòsit

on es guarda aigua pujada des del riu Ripoll.

Està a la part alta de Sabadell perquè l'aigua baixi fins la ciutat a través de canalitzacions.

L'arquitecte que la va construir és Josep Renom i Costa,

el va ajudar l'enginyer Francesc Izard i Bas.

Va deixar de funcionar el 1967,

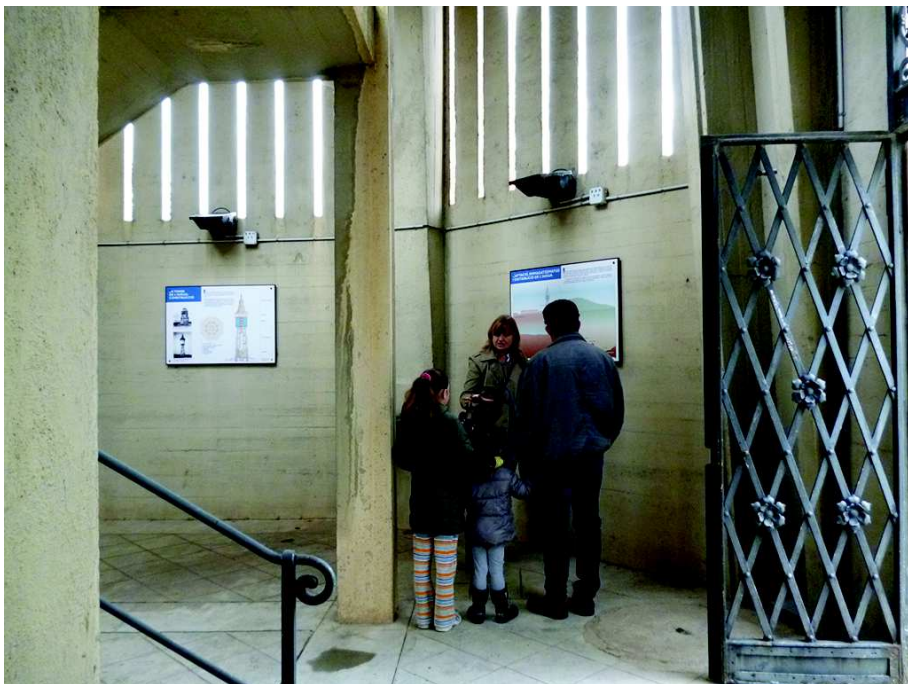
però avui és un símbol per a la ciutat.

Visita de la Torre de l'Aigua

S'entra a la torre per un dels costats, el que dona al carrer Francesc Izard.

L'interior és estret.

Quan facis la visita,
primer mira els plafons.

Plafó 1

Aquí veus una secció de la muntanya:

a dalt hi ha la Torre de l'Aigua,

a baix hi ha el riu Ripoll.

Al costa del riu hi ha la Caseta de les Aigües.

Dins d'aquest edifici hi ha un motor

que porta l'aigua del riu a la Torre de l'Aigua a través d'una canonada.

S'agafa l'aigua de la part més fonda del riu.

Llavors l'aigua puja cap al dipòsit de dalt la Torre de l'Aigua.

Des del dipòsit torna a baixar i es distribueix per la ciutat.

Les persones la poden agafar en fonts i safarejos.

Plafó 2

En aquest plafó pots veure com es va construir la Torre de l'Aigua.

Té vuit pilars que serveixen per aguantar el gran dipòsit de dalt.

Els pilars estan buits per dins i s'aprofiten per diversos usos.

Per dins de dos dels pilars hi circula l'aigua.

Un pilar es fa servir per l'aigua que sobra.

Un altre és un parallamps.

Per construir la torre va fer servir formigó armat.

El formigó armat és un ciment molt fort que té un ferro a dins.

És una manera de construir resistent i moderna.

El dipòsit té una capacitat de 300.000 L (300 T).

La torre fa 50 m d'alçada.

Plafó 3

EL TEMPLET DE LES AIGÜES I L'ELEVADOR DE LES AIGÜES

Sabadell és una ciutat pobre en recursos d'aigua. La necessitat d'obtenir noves fonts de proveïment per a la població ha estat una constant al llarg de la seva història.

A la segona meitat del segle XIX, i gràcies a les noves màquines de vapor primer i electricitat després, es va poder plantejar treure aigua de sota la llera del riu Ripoll, la qual cosa s'aconseguí el 1913.

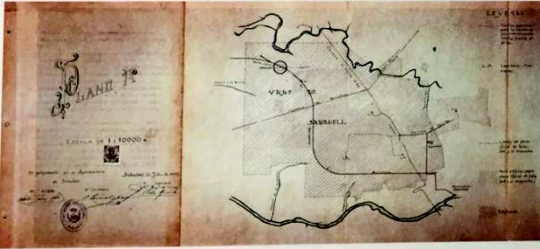
Vista panoràmica del templet de les aigües de Ribasallada, situat al carrer de Vilarrubies, entre els carrers de Sant Miquel i del Taulí. L'edifici fou construït l'any 1867 i enderrocat el 1976, quan ja feia anys que no funcionava.
Foto: Xavier Blanques. Any: 1976.

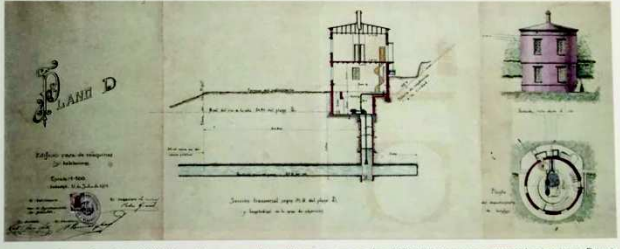
El templet de les aigües recollia l'aigua de la mina de Ribasallada i mitjançant un sistema de filtracions en diversos dipòsits la clarificava per a la seva posterior distribució a les diferents fonts i safareigs de la ciutat. A partir de 1913 les aigües extretes del Ripoll arriben al templet, per reforçar-ne el servei.
Dibuix: Xavier Blanques i Felix Libet. Any: 1977.

Vista aèria on es pot veure l'edifici de l'elevador de les aigües, situat en una terrassa del Ripoll. Del fons de Miguel Curroca. Elements d'història de Sabadell, editat de la Caixa d'Estudis de Sabadell de l'any 1967.

Planol de Pere Guasch de la distribució a la ciutat de l'aigua extreta per l'elevador d'aigües. Es pot observar com es proveïa d'aigua els safareigs públics (Font Nova, Riego, Horta Novella i Creu Alta). AHS.

La captació d'aigües subterrànies del Ripoll consistia a extreure l'aigua de la segona capa aquífera del Ripoll mitjançant un entramat de mines i pous. Després amb un sistema de motobombes es pujava l'aigua fins al pla de la ciutat, primer directament al templet i després quan va ser construïda, a la Torre de l'Aigua. La caseta per protegir les bombes es va construir l'any 1927, sota la direcció de l'arquitecte municipal Josep Renom i Costa.

Planta, alçat i secció del projecte de l'elevador d'aigües, obra de l'enginyer Pere Guasch. L'edifici construït s'assembla al projectat, però és de planta quadrada. AHS.

En aquest plafó es poden veure els edificis que recullen l'aigua del riu abans que l'ajuntament construís la Torre de l'Aigua.

L'escala

L'escala permet pujar fins al dipòsit.

Té una barana que dona al carrer.

Per dins té una altra barana de ferro molt prima.

L'escala puja fins al dipòsit

que té uns furats per mirar-hi dins.

És important controlar que l'aigua estigui neta.

El mirador

El mirador està sobre del dipòsit.

Permet veure Sabadell des de molt amunt.

Es troba situat a 36 m d'alçada.

No hi pugis si et fan por les alçades.

Hi ha una barana metàl·lica.